

DUNÅS' ALLEHANDA

7:e årgången, mellandagarna 2006.

Utgiven av dunässen i Norra Ängby, Hedebyvägen 5, 16855 Bromma, 08-760 16 14,

finndunas@hotmail.com, tove@tidholm.se

Tove, 42, kokar äppelchutney inför Kristofferskolans novemberfest.

Hedebyborna

Varmkomposten är på plats, och sopsäcken är utbytt mot ett plastkärl med 14-dagarshämtning, så nog är vi inbodda på Hedebyvägen, alltid. De tre äldsta familjemedlemmarna har under hösten sett den gamla TV-serien "Hedebyborna" av Sven Delblanc på DVD, för att ge lite relief åt att vi börjat kalla oss just 'Hedebyborna'.

Surrikt tillhåll

Sommarens saftfikor stördes av smalmidjade flygfän, vilka alla visade sig bo på vinden ovanför Elsas rum. Nu kunde vi inte komma åt den delen av vinden, vare sig från in- eller utsidan, så hur skulle krypen bekämpas? När vi en sommarlunch märkte att getingarna var lika begivna på varmrökt lax som vi, var det dags att agera. En effektiv metod visade sig vara att rigga upp en dammsugare med röret strax ovanför deras landningsbana. De blev inte utrotade, men i alla fall så pass decimerade att de inte störde. I början var vi oroliga över att ett gäng arga getingar skulle flyga ut ur dammsugaren så fort den stängdes av, men (känsliga läsare – hoppa till nästa stycke!) – orkanvindarna i dammsugarens inre hade gjort konfetti av alla getingar!

Insekternas hämnd blev att dammsugarens andedräkt stunkit av gammal lax (efter deras sista måltid) varje gång vi städade sedan dess.

Elsa, 17, finjusterar den effektiva getingfällan.

Hur det känns

Tove och Finn, och så småningom Elsa, Hjalmar och Hilda, har delat adress i drygt tjugo år nu, först på tre olika ställen i Lund och därefter på tre olika ställen i Barkarby. Nu på vår sjunde gemensamma adress är känslan att vi blir kvar längre än på något av de tidigare ställena, åtminstone så länge naven i föräldrarnas yrkesliv är Kristofferskolan vid Brommaplan (Tove) och Affibody i Ulvsunda (Finn). Nuförtiden är det pigga föräldrar som kommer hemcyklande på eftermiddagarna eller kvällarna. Flera fina vatten finns inom promenadavstånd: Kyrksjön, Judarn och Mälaren. Och själva huset ligger i pittoreska Norra Ängby, har en egen behaglig själ och är alldeles lagom stort för oss.

Finni, vedi, spisi ("Han kom, han sågade, han eldade")

Något som far, 46, på Hedebyvägen uppskattat, är den rikliga tillgången på högvuxna träd, vilka under året dock blivit både färre och glesare i kronorna. "Nej, rör inte lönnarna – inga lönnmord i vår trädgård", har de andra i familjen vädjat. Far har muttrat lite för sig själv "...den här trädgården är för liten för en så pass lönnfet lund".

Finn, 46, tar en paus under Signe Tillisch efter arbete med sekatorn (i Signes och Cox Pomonas respektive kronor).

Riktigt skum och slem

I våras var Hjalmar, nu 15, alltjämt åttondeklassare på Ellen Key Skolan, och i högsta grad involverad i spelet "Oliver Twist", där han spelade "Fagin" med en sådan övertygelse att föräldrarna ville rusa upp och skrika "Stopp!". Utanför scenen är han dock en välartad ung man, med konstruktion av kasusrika språk som specialitet. Mamma Tove, 42, som förutom att vara klassföreståndare åt en klass med Hjalmar jämnåriga, på Kristofferskolan, också undervisar i svenska, har fått ett antal grammatiklektioner av Hjalmar, där termer som "ablativ" och "abessiv" avhandlas. För pappa Finn, 46, vars föräldrar ofta diskuterade språkfrågor vid middagsbordet, är det en högst oväntad tidsresa att få uppleva detta igen.

Hjalmar, nu 15, (till höger) som riktigt slem scenskurk.

Katt i tratt

Årets första västkustbesök genomfördes av Elsa, nu 17, som hälsade på sin kompis Sigrid, då i Göteborg. Där fanns en skara sjuveckors kattungar, och en av dessa bestämde sig för Elsa. När den långsvansade randiga sötnosen uppnått tolv

veckors ålder kom hon hem till oss och möttes av de två skeptiska svarta kattsyskonen Hermia och Morvin, nu 3 år. Katten fick namnet Semiramis (med samma betoning som "belöningen"). Hon blev efter några veckor helt accepterad av de båda mer etablerade mjauätarna i huset. Hermia och Morvin var nog imponerade av Semiramis förmåga att klättra uppför och nerför allt som bara var lite tjockare än ett metspö. Semiramis har nu hunnit bli tio månader, är alldeles nykastred och får lov att vara "katt i tratt" över julen. Hon bär tratten med stor värdighet till skillnad från hur Hermia och Morvin hanterade samma nesa för snart två år sedan.

Elsa, 17, med alldeles nyopererad Semiramis.

Västkustskt skrattanfall

Smaka på konsonantraden "stskt skr" som vårt påhittsamma språk kan erbjuda (rubriken ovan)! Sommarlov och semester avslutades med en vecka i ett hyrt hus i Nösslinge utanför Varberg. Vi fick då chansen att se allra sista

föreställningen av 'Romeo och Julia' med clowngruppen "1 2 3 Schtunk". Kanske var de tre clownerna ovanligt lössläppta denna sista kväll i tältet utanför Varbergs fästning? En man i publiken med kroppsklåda fick se sitt rörelsemönster integreras i pjäsen, liksom den familj som satt på första bänken och åt sin medhavda middag. *Att tragik och komik kunde samsas så, som hos de rödnästa Julia och Romeo!*

Det var fuktigt på västkusten redan i augusti (fast E6-an var intakt). Karl Johan-svamparna växte sig stora. Elsa, 17, fick tid att läsa "Guldkompassen" av Philip Pullman, vilken hon rekommenderar starkt.

Bälgfeber

Sedan några veckor har Hilda, 13, siktet inställt på att samla ihop pengar till ett dragspel. Ohängda tvättar och pantburkar omsätts till klingande mynt, och det är nog bara en fråga om veckor innan hon har fått ihop till sitt efterlängtrade instrument. Familjens elektriska piano har nu placerats i Hildas rum, så att hon kan öva, bland annat på julvisor inför 2007 års julfirande.

Hilda blev betitlad 'Prinzessin Hilda' av de båda karusellpiraterna under sin 13-årsresa till Regensburg.

Gott Nytt 2007 önskar alla vi!